Slunečnice

Ivan Hlas

D
Je to všechno strašně dávno
G D
Slunce bylo větrem milováno
G D
Těhotné slunce se jen usmívalo
Emi A
A najednou tu slunečnice je

V okně domu slunečnice stojí
Ten barák za chvíli strhnout dají
Jen malé děti si šeptají
K čemu tam ta slunečnice je

Člověk jak slunce dobrý není
Svý nálady jak počasí mění
Nevšímá si střech, jde po dláždění
Tak k čemu tam ta slunečnice je

Nebe na lidi sluncem kýchá
Sluneční rýma nám srdce zadýchá
Očima z ulice se slunce líbat nechá
Emi A D
A proto tam ta slunečnice je
D, G, D, G, D, Emi, A

Slunce neobléká šaty nedělní
Svou nahotou morálku lidí raní
Holky mám rád, když jsou slunci podobný
A proto tam ta slunečnice je

Kdyby každá holka slunečnicí byla
To by náš život byl roztančená víla,
Ale život je šašek a blázny z lidí dělá
A proto tam ta slunečnice je

Mám přání, když hvězda padá
Aby ta holka byla pořád mladá
Mladá mládím, co na lidský řeči nedá
Emi A D
A proto tam ta slunečnice je
DG D GD Emi A
Jenomže ona jenom po mejdanech chodí

Zlej ďábel se jí v očích míhá,
Ale když líbá, tak padá z tebe tíha
A k tomu tam ta slunečnice je

Až půjdeš domů ráno
Budeš mít se sluncem ujednáno,
Že štěstím pokropí tvojí duši
Emi A D
A k tomu tam ta slunečnice je